

אהבה ונהג מונית

יום אחד הייתי בניו יורק ונסעתי עם ידיד במונית. כאשר יצאנו, ידידי אמר לנהג המונית: "תודה על הנסיעה. נהגת מצוין."

נהג המונית היה המום. ואז הוא אמר: "אתה מנסה להתחכם?"

"לא. אדוני, אני לא מתבדח. אני מעריץ את הדרך שבה אתה נוהג בכביש כל כך עמוס."

"כן", אמר הנהג ונסע. "מה זה היה?" שאלתי.

"אני מנסה להחזיר את האהבה לבניו-יורק", אמר. "אני מאמין שזה הדבר היחיד שיוכל להציל את העיר."

"איך אדם אחד יוכל להציל עיר?"

"לא מדובר באדם אחד. אני חושב שעשיתי לנהג המונית את היום. נאמר שיש לו היום עשרים נסיעות.

הוא יהיה נחמד לעשרים אנשים, משום שמישהו יהיה נחמד אליו. האנשים האלה יהיו נחמדים למעבידים

שלהם או לנשותיהם או למשפחותיהם. בסופו של דבר יתפשט הרצון הטוב ויגיע לפחות לאלף אנשים.

זה לא רע, נכון?"

"אבל אתה מצפה שנהג המונית הזה יהיה נחמד לכל האחרים."

"אני לא סומך על זה", אמר ידידי. "אני מודע לכך שהמערכת הזו אינה חסינה מפני תקלות. אבל אני בא

במגע עם עוד אנשים היום. אם אחד מתוך האנשים האלה יוכל לשמח שלושה אחרים, הרי שאגיע בערך

אל שלושת אלפים איש."

"זה נשמע טוב על הנייר", הודיתי, "אבל אינני בטוח איך זה עובד במציאות."

"שום דבר אינו הולך לאיבוד אם זה לא יעבוד. זה לא עלה לי דבר, ולא גזל ממני זמן לומר לנהג הזה שהוא

נהג טוב. ואם דברי נפלו על אוזניים ערלות, אז מה בכך? מחר יהיה נהג מונית אחר שאולי אותו אשמח."

"אתה משוגע." אמרתי.

"זה מראה עד כמה ציניקן הפכת. חקרתי את הנושא. הדבר שחסר מלבד כסף, אצל עובדי הדואר שלנו,

הוא מילה טובה מהמעסיקים שלהם. איש אינו משבח אותם על עבודתם."

"אבל הם אינם עושים עבודה טובה."

"הם לא עושים עבודה טובה משום שהם מרגישים שלאיש לא אכפת מה הם עושים. מדוע שאיש לא יגיד

להם מילה טובה?"

עברנו ליד פסל רחוב שהיה בבנייה, וחמישה פועלים ישבו שם ואכלו ארוחת צהריים. ידידי עצר. "איזו

עבודה נהדרת עשיתם. זו בוודאי עבודה מסוכנת וקשה" אמר להם.

אחד מהעובדים הביט בידידי בחשד.

"מתי תסיימו זאת?"

"ביוני", מלמל האיש בזעף.

"אה, זה מרשים מאד, אתם בוודאי גאים."

כשהלכנו משם, אמרתי לו, "לא ראיתי מישהו כמוך מאז דון קישוט."

"כאשר הפועלים האלה יבינו מה אמרתי להם, הם ירגישו טוב עם זה, העיר תרוויח מאושרם."

"אבל אתה לא יכול לעשות זאת לבדך!" מחיתי. "אתה רק אדם אחד."

"הדבר החשוב ביותר הוא לא להתייאש. אין זו משימה קלה להפוך את האנשים בעיר הזאת לחביבים, אבל אם אנשים נוספים יצטרפו אלי למשימה..."
"הרגע קרצת לאישה סתמית ברחוב," אמרת.
"אני יודע," השיב. "אבל אם היא מורה, הכיתה שלה תזכה ליום נהדר."
(ארט בוכולד)